

Dosarul nr. 3ra-1020/16

Instanța de fond: Judecătoria Glodeni – V. Nogai

Instanța de apel: CA Bălți – I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Faur- Constructor” în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Faur- Constructor” împotriva Inspecției Teritoriale de Muncă Drochia cu privire la declararea nulității rezultatelor controlului,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 17 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

SA „Faur – Constructor” prin intermediul administratorului Gorcea Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspecției Teritoriale de Muncă Drochia privind declararea nulității rezultatelor controlului și încasarea prejudiciului material în mărime de 5 029,12 lei (f.d. 9-10).

În motivarea acțiunii administratorul SA „Faur – Constructor” a indicat, că nu este de acord cu decizia de control nr. DR-2015-DEC-226 din 22 iunie 2015, despre care a aflat la data de 20 iulie 2015.

La data de 20 iulie 2015 ora 09:00 de către un muncitor a fost informat, că doi controlori ai Inspecției teritoriale de Muncă Drochia fără a prezenta legitimațiile de serviciu s-au prezentat la obiectul gimnaziul din s. Ustia, pentru efectuare acțiunilor de control.

Prin intermediul telefonului inspectorul Budcenco Iurie a informat, că se află la control la SA „Faur – Constructor” și că administratorul este invitat la obiectul - gimnaziul din s. Ustia. Administratorul SA „Faur – Constructor” a comunicat controlorilor că se află la sediul întreprinderii pe adresa juridică or. Glodeni, str. Mihai Eminescu, 6 și a propus controlorilor să se prezinte oficial.

În cadrul controlului controlorii au luat explicații în scris de la trei muncitori, au sistat activitatea acestora, preîntîmpinîndu-i că le vor fi aplicate amenzi în sumă de 3 000 lei. Tot în aceeași zi, controlorii Budcenco Iurie și Manea Stanislav s-au prezentat la sediul întreprinderii SA „Faur – Constructor” și au înmînat administratorului SA „Faur – Constructor” decizia de control nr. DR-2015-DEC-226. Administratorul SA „Faur – Constructor” a dat explicații în scris referitor la

lucrările de reparație la obiectul gimnaziului din s. Ustea și a prezentat toate documentele solicitate ale întreprinderii în domeniul muncii.

În opinia administratorului SA „Faur – Constructor”, controlorii Inspecției muncii nu au respectat procedura de control, stabilită prin art. 21 alin. (2), (3), art. 22, 24 și 27 ale Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Prin interzicerea activității de muncă la SA „Faur – Constructor” în ziua de 20 iulie 2015 controlorii Budcenco Iurie și Manea Stanislav au cauzat un prejudiciu material în sumă de 5 029,12 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 04 ianuarie 2016 acțiunea înaintată de către SA „Faur – Constructor” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 69).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 02 februarie 2016 SA „Faur – Constructor” a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii (f.d. 79).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 17 martie 2016 s-a respins apelul declarat de SA „Faur – Constructor”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 04 ianuarie 2016 (f.d. 92-96).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

SA „Faur – Constructor” a înaintat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspecției Teritoriale de Muncă Drochia, solicitînd declararea nulității rezultatelor controlului, a prescripțiilor emise, a sacțiunilor aplicate în temeiul acestora și încasarea prejudiciului material în mărime de 5 029,12 lei.

În conformitate cu prevederile art. 3, alin. 1 al Legii contenciosului administrativ nr. 793- XIV din 10 februarie 2000, „*obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b)*”.

Art. 19, alin. 1 al aceleiași Legi, „*cererea de chemare în instanța de contencios administrativ se depune în scris în condițiile [Codului de procedură civilă](#)*”.

Colegiul a constatat, că reclamantul, înaintînd acțiune în ordinea contenciosului administrativ, urma să individualizeze obiectul acțiunii, să indice expres actul administrativ pe care îl contestă. Simpla invocare de către reclamant a nulității tuturor acțiunilor întreprinse de către funcționarii publici din cadrul autorității publice, în procesul executării unui act administrativ emis de autoritatea publică, nu se încadrează în obiectul cauzei susceptibile de a fi examinată în ordinea contenciosului administrativ.

Instanța de apel a examinat și argumentul apelantului precum că, inspectorii au încălcat procedura de efectuare a controlului, fiind apreciat critic, ori potrivit art. 12 al Convenției generale a Organizației Internaționale a Muncii 81/1947 privind inspecția muncii în industrie și comerț, inspectorii de muncă sunt autorizați să pătrundă liber, fără informare prealabilă, la orice oră de zi și de noapte, în orice

întreprindere supusă inspectării, să pătrundă, ziua, în toate localurile pe care au motive temeinice să le controleze.

Pretenția cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 5 029,12 lei instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, or instanța de contencios administrativ va încasa prejudiciul cauzat prin emiterea actului administrativ, doar ca urmare a constatării faptului ilegalității actului administrativ și anulării acestuia.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 16 mai 2016 SA „Faur – Constructor” a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 103—104).

În motivarea recursului SA „Faur – Constructor” a indicat, că instanța de apel cât și instanța de fond eronat s-au pronunțat asupra legalității inițierii și procedurii efectuării controlului la data de 20 iulie 2015 de către Inspekția teritorială de Muncă Drochia.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 17 martie 2016, recepționată de către SA „Faur – Constructor” la data de 04 aprilie 2016 (f.d. 100).

Recursul depus la 16 mai 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „Faur – Constructor” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul SA „Faur – Constructor” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Faur – Constructor” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Faur – Constructor” împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 martie 2016, în pricina civilă la acțiunea acțiunea Societății pe Acțiuni „Faur- Constructor” împotriva Inspecției Teritoriale de Muncă Drochia cu privire la declararea nulității rezultatelor controlului.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas